

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 23 czerwca 2021 r.

Sąd Apelacyjny w Warszawie II Wydział Karny w składzie:

Przewodniczący: SSA Jerzy Leder (spr.)

Sędziowie: SA Zbigniew Kapiński

SO (del.) Anna Nowakowska

Protokolant: sekr. sąd. Adriana Hyjek

przy udziale Prokuratora Anny Adamiak

po rozpoznaniu w dniu 14 czerwca 2021 r.

sprawy:

1. G. G. (1) urodzonego (...) w P., syna J. i T. z domu S.,

oskarżonego z art. 18 § 3 k.k. w zw. z art. 53 ust. 1 i 2 Ustawy o przeciwdziałaniu narkomanii w zb. z art. 54 ust. 1 Ustawy o przeciwdziałaniu narkomanii w zw. z art. 11 § 2 k.k.

2. R. K. (1), urodzonego (...) w P., syna J. i Z. z domu S.,

oskarżonego z art. 18 § 3 k.k. w zw. z art. 53 ust. 1 i 2 Ustawy o przeciwdziałaniu narkomanii w zb. z art. 54 ust. 1 Ustawy o przeciwdziałaniu narkomanii w zw. z art. 11 § 2 k.k.,

3. H. R., urodzonego (...) w P., syna J. i H. z domu G.,

oskarżonego z art. 204 § 2 w zw. z art. 12 i art. 65 § 1 k.k., art. 282 k.k. w zb. z art. 204 § 2 k.k. i art. 13 § 1 w zw. z art. 282 w zw. z art. 11 § 2 i art. 12 i art. 65 § 1 k.k., art. 263 § 2 k.k.

4. W. S. (1), urodzonego (...) w P., syna S. i B. z domu S.,

oskarżonego z art. 56 ust. 1 i 3 Ustawy o przeciwdziałaniu narkomanii

na skutek apelacji wniesionych przez obrońców ww. oskarżonych

od wyroku Sądu Okręgowego w Warszawie

z dnia 19 września 2018 r. sygn. akt XVIII K 423/11

1. na podstawie art. 439 § 1 pkt. 9 w zw. z art. 17 § 1 pkt. 5 k.p.k. uchyla zaskarżony wyrok w stosunku do H. R. w całości i postępowanie karne wobec tego oskarżonego umarza, kosztami postępowania obciążając Skarb Państwa;

2. uchyla zaskarżony wyrok w stosunku do oskarżonych:

• *G. G. (1) i R. K. (1) co do czynu opisanego w pkt. III i XI aktu oskarżenia, a przypisanego odpowiednio w pkt. VIII i XXVII wyroku oraz rozstrzygnięcia z nim związane (pkt. IX, X, XXVIII i XXIX wyroku);*

• *W. S. (1) co do czynu opisanego w pkt. XXI aktu oskarżenia, a przypisanego w pkt. XXXIV wyroku oraz rozstrzygnięcia z nim związane (pkt XXXV, XXXVI i XXXVII wyroku) i sprawę w tym zakresie przekazuje do ponownego rozpoznania Sądowi Okręgowemu w Warszawie;*

3. *zasądza od Skarbu Państwa na rzecz:*

• *adw. M. O.,*

• *adw. A. M.,*

• *adw. A. G.*

• *Kancelarie Adwokackie w W. po 600 zł plus 23 % podatku VAT za obronę z urzędu oskarżonych: H. R., G. G. (1) i W. S. (1) w postępowaniu przed Sądem Apelacyjnym.*

UZASADNIENIE

UZASADNIENIE		
Formularz UK 2	Sygnatura akt	<i>II AKa 400/19</i>
Załącznik dołącza się w każdym przypadku. Podać liczbę załączników:	4	
1. CZEŚĆ WSTĘPNA		

1.1. Oznaczenie wyroku sądu pierwszej instancji

Wyrok Sądu Okręgowego w Warszawie z dnia 19 września 2018 r. w sprawie XVIII K 423/11

1.2. Podmiot wnoszący apelację

oskarżyciel publiczny albo prokurator w sprawie o wydanie wyroku łącznego

oskarżyciel posiłkowy

oskarżyciel prywatny
obrońcy oskarżonych
oskarżony albo skazany w sprawie o wydanie wyroku łącznego
inny

1.3. Granice zaskarżenia

<u>1.3.1. Kierunek i zakres zaskarżenia</u>		
# na korzyść # na niekorzyść	# w całości wobec oskarżonych G. G. (1), W. S. (1), R. K. (1), H. R. (co do czynów w pkt. XI, XII, XIII, XVII, XXIII)	
# w części	#	co do winy
#	co do kary wobec oskarżonego H. R. (co do czynu z pkt. XXII)	
#	co do środka karnego lub innego rozstrzygnięcia albo ustalenia	
<u>1.3.2. Podniesione zarzuty</u>		
Zaznaczyć zarzuty wskazane przez strony w apelacji		
#	art. 438 pkt 1 k.p.k. – obraza przepisów prawa materialnego w zakresie kwalifikacji prawnej czynu przypisanego oskarżonemu	
#	art. 438 pkt 1a k.p.k. – obraza przepisów prawa materialnego w innym wypadku niż wskazany	

	w art. 438 pkt 1 k.p.k., chyba że pomimo błędnej podstawy prawnej orzeczenie odpowiada prawu	
#	art. 438 pkt 2 k.p.k. – obraza przepisów postępowania, jeżeli mogła ona mieć wpływ na treść orzeczenia	
#	art. 438 pkt 3 k.p.k. – błąd w ustaleniach faktycznych przyjętych za podstawę orzeczenia, jeżeli mógł on mieć wpływ na treść tego orzeczenia	
#	art. 438 pkt 4 k.p.k. – rażąca niewspółmierność kary, środka karnego, nawiązki lub niesłusznego zastosowania albo niezastosowania środka zabezpieczającego, przepadku lub innego środka	
#	art. 439 k.p.k.	
#	brak zarzutów	

1.4. Wnioski

#	uchylenie – apelacja obrońcy osk. G. G. (1), W. S. (1)	#	Zmiana - apelacja obrońcy osk. G. G. (1), W. S. (1), R. K. (1), H. R.
---	---	---	--

2. Ustalenie faktów w związku z dowodami przeprowadzonymi przez sąd odwoławczy

2.1. Ustalenie faktów

<u>2.1.1. Fakty uznane za udowodnione</u>					
Lp.	Oskarżony	Fakt oraz czyn, do którego fakt się odnosi	Dowód	Numer karty	
			-----	-----	-----
<u>2.1.2. Fakty uznane za nieudowodnione</u>					
Lp.	Oskarżony	Fakt oraz czyn, do którego fakt się odnosi	Dowód	Numer karty	
		-----	-----		

2.2. Ocena dowodów

<u>2.2.1. Dowody będące podstawą ustalenia faktów</u>		
Lp. faktu z pkt 2.1.1	Dowód	Zwięźle o powodach uznania dowodu
	Załączniki do apelacji oraz odpisy wyroków.	Dokumenty wiarygodne, brak podstaw do kwestionowania ich wartości.

<u>2.2.2. Dowody nieuwzględnione przy ustaleniu faktów (dowody, które sąd uznał za niewiarygodne oraz niemające znaczenia dla ustalenia faktów)</u>	
--	--

Lp. faktu z pkt 2.1.1 albo 2.1.2	Dowód	Zwiąże o powodach nieuwzględnienia dowodu

3. STANOWISKO SĄDU ODWOŁAWCZEGO WOBEC ZGŁOSZONYCH ZARZUTÓW i wniosków		
Lp.	Zarzut	
	<p><u>Apelacja obrońcy oskarżonego G. G. (1) oraz apelacja obrońcy oskarżonego R. K. (1)</u></p> <p><i>Błąd w ustaleniach faktycznych, mający wpływ na treść wyroku (osk. G. G. (1)) oraz obraza przepisów postępowania, mająca wpływ na treść orzeczenia, a mianowicie naruszenie art. 7 k.p.k. w zw. z art. 410 k.p.k., względnie również 168b k.p.k. oraz obraza przepisów postępowania, mająca wpływ na treść orzeczenia, a mianowicie naruszenie art. 201 k.p.k. (osk. R. K. (1), zarzut z pkt. I i II apelacji).</i></p> <p><i>Tożsamość przypisanego tym oskarżonym czynu, a także częściowa tożsamość zarzutów, uzasadnia łączne ustosunkowanie się do obu apelacji. Zasadny jest zarzut obrońcy K. zawarty w pkt. I apelacji, tj. zarzut obrazy przepisów postępowania, mający wpływ na treść orzeczenia, a mianowicie art. 7 w zw. z art. 410 k.p.k., względnie również art. 168 b k.p.k., poprzez wykorzystanie przez Sąd Okręgowy w Warszawie</i></p>	<p># zasadny</p> <p># częściowo zasadny</p> <p># niezasadny</p> <p># zasadny</p> <p># częściowo zasadny</p> <p># niezasadny</p> <p># zasadny</p> <p># częściowo zasadny</p> <p># niezasadny</p>

w procesie dowodów oraz oparcie rozstrzygnięcia o dowody uzyskane w ramach kontroli operacyjnej (nagrania utrwalone na nośnikach danych, stenogramy) w zakresie okoliczności dotyczących zachowania oskarżonego R. K. (1), podczas gdy kontrola operacyjna nie została zarządzona wobec tej osoby, a ponadto właściwy sąd na mocy obowiązujących uprzednio przepisów dotyczących tzw. zgody następczej nie wydał stosownego postanowienia o zgodzie na wykorzystanie dowodów w postępowaniu karnym w odniesieniu do R. K. (1) i zarzucanego mu czynu (kontrola operacyjna oraz analiza materiałów w niej zebranych przez organy ścigania miała miejsce przed wejściem w życie ustawy z dnia 11.03.2016 r. o zmianie ustawy – Kodeks postępowania karnego oraz niektórych innych ustaw (Dz. U. z 2016r., poz. 437) to jest przed dniem 15 kwietnia 2016 roku, względnie poprzez wykorzystanie przez Sąd Okręgowy w Warszawie w procesie dowodów oraz oparcie rozstrzygnięcia o dowody uzyskane w ramach kontroli operacyjnej (nagrania utrwalone na nośnikach danych, stenogramy) w zakresie okoliczności dotyczących zachowania oskarżonego R. K. (1), podczas gdy prokurator nie wydał stosownej decyzji na mocy art. 168 b k.p.k. o wykorzystaniu w postępowaniu karnym

dowodów przestępstwa, które miało zostać popełnione przez inną osobę niż objętą zarządzeniem kontroli operacyjnej, to jest R. K. (1)”. Zarzut o podobnej treści, lecz tak nie nazwany i bez przytoczenia naruszenia właściwych norm procesowych, jak to uczynił obrońca R. K. (1), co winno cechować pismo procesowe opracowane przez podmiot kwalifikowany, którym jest adwokat, wykonujący zawód zaufania publicznego i legitymującego się nie tylko wykształceniem prawniczym, ale także ukończoną aplikacją adwokacką popartą wieloletnim doświadczeniem, zbudował obrońca oskarżonego G. G. (1) w swojej apelacji zawarty w akapicie pierwszym i trzecim.

Nie ulega wątpliwości, że uzyskane w drodze podsłuchu operacyjnego nagrania rozmów telefonicznych oskarżonego P. K. (1), stanowiły zasadniczy materiał dowodowy w procedowanej sprawie, będący punktem wyjścia do oceny pozostałych dowodów, co wynika z uzasadnienia zaskarżonego wyroku na s. 6, co do odpowiedzialności karnej G. G. (1) m. in. sesje nr 1.471 (z dnia 16.11.2008 r.), 1.480, 1.486, 1.509, 1.535, 1.538, 1.561 (z 17.11.2008 r.), 1.617, 1.620 (z 18.11.2008), 1.774, płyta DVD+ (...) – pf – (...), pf – (...), płyta k. 4.972, t. XXV, odnośnie przestępczych zachowań R. K. m. in. sesje nr 818 (z dnia 7.11.2008r.), 1.471 (z dnia 16.11.2008r.),

1.535, 1.538, 1.561 (z dnia 17.11.2008r), 1.617, 1.620 (z dnia 18.11.2008r.), płyta DVD + (...)P. Pit - pf. - (...), płyta k. 4.972, t. XXV, stenogramy k. 2.093 - 2.112, t. XI, k. 4.248 - 4.268, t. XXII niejawnie, nagrane operacyjnie rozmowy telefonicznie.

Analiza materiałów niejawnych pozwoliła ustalić, iż kontrola operacyjna stosowana wobec telefonu komórkowego, którym posługiwał się P. K. (1) stosowana była na mocy postanowienia właściwego sądu w 2008 roku, a materiał dowodowy który pojawił się w tych rozmowach i który mógł zostać wykorzystany przeciwko R. K. i G. G., wymagał legalnego wykorzystania poprzez złożenie we właściwym terminie przez prokuratora wniosku do właściwego sądu o uzyskanie zgody następczej w trybie art. 19 pkt 15d ustawy z dnia 6 kwietnia 1990 roku o Policji. Przypomnieć wypada, iż przestępstwa przypisane G. G. (1) i R. K. (1), a opisane w pkt. 3 i 11 zostały popełnione pomiędzy listopadem 2008 r. a pierwszą połową grudnia 2008 r. Do kontroli operacyjnej mają więc zastosowanie przepisy obowiązujące w dacie popełnienia przestępstwa, a więc art. 19 pkt 15d ustawy z dnia 6 kwietnia 1990 roku o Policji. Zgodnie, z którym, wniosek, o którym mowa w ust. 15c (zgoda następcza), prokurator kieruje do sądu nie później niż w ciągu

miesiąca od dnia otrzymania materiałów zgromadzonych podczas stosowania kontroli operacyjnej, przekazanych mu przez organ Policji niezwłocznie, nie później jednak niż w terminie 2 miesięcy od dnia zakończenia tej kontroli. Przepis art. 19 pkt 15d został uchylony 14 kwietnia 2016 r., zaś przepis art. 168b k.p.k. został wprowadzony w życie od 15 kwietnia 2016 r. (Dz. U. z 2016 poz. 437). W konsekwencji, zastosowanie tego przepisu przez sąd okręgowy było zabiegiem niedopuszczalnym, skoro w dacie popełnienia czynów zarzucanych G. G. (1) i R. K. (1) przepisu tego w ogóle w kodeksie postępowania karnego nie było.

Skoro prokurator w czasie stosowania legalnej kontroli operacyjnej wobec P. K. (1) i uzyskania w jej toku informacji o podejrzeniu popełnienia przestępstwa z ustawy o przeciwdziałaniu narkomanii przez oskarżonych K. i G., nie wystąpił z wnioskiem do właściwego sądu o wyrażenie zgody następczej, to przepis art. 19 pkt. 15 d ustawy o Policji a nie jak błędnie czyni sąd pierwszej instancji, 168 b k.p.k., nie może stanowić podstawy do naprawienia skutków takiego zaniechania, zwłaszcza że nowela ustawy o Policji zawarta w ustawie z dnia 4 lutego 2011 roku o zmianie ustawy – Kodeks postępowania karnego oraz niektórych innych ustaw – Dz. U. Nr 53, poz. 273,

wprowadziła z dniem 11 czerwca 2011 roku termin na wystąpienie z takim wnioskiem – art. 19 ust. 15d. W konsekwencji dowody uzyskane w toku kontroli operacyjnej stosowanej wobec P. K., niebędące w czasie obowiązywania art. 19 ust. 15c ustawy z dnia 6 kwietnia 1990 roku o Policji przedmiotem wniosku, który prokurator był zobowiązany skierować do sądu na podstawie tego przepisu w trybie art. 19 ust. 15d w stosunku do R. K. i G. G., nie mogą być wykorzystane przez sąd w rozpoznawanej sprawie na podstawie art. 168b k.p.k. Skoro w ustawie z dnia 11 marca 2016 roku o zmianie ustawy – Kodeks postępowania karnego oraz niektórych innych ustaw (Dz. U. z 2016 r., poz. 437), która wprowadziła do porządku prawnego art. 168b k.p.k., nie rozstrzygnięto kwestii stosowania art. 168b k.p.k. na gruncie procesów wszczętych aktem oskarżenia wniesionym – jak w rozpoznawanej sprawie – przed dniem 1 lipca 2015 roku, to przepis ten winien być stosowany, jak wyjaśnił Sąd Najwyższy w postanowieniu z dnia 26 czerwca 2019 roku, IV KK 328/18 (OSNKW 2019 nr 8, poz.46) - zgodnie z zasadą tempus regit actum , a zatem, winien dotyczyć faktów zaistniałych dopiero po dniu 14 kwietnia 2016 roku (tak też Sąd Najwyższy w postanowieniu z dnia 28 marca 2018 roku, I KZP 14/17).

Z uzasadnienia zaskarżonego wyroku wynika jednak,

co wykazano wcześniej, że materiał dowodowy uzyskany w drodze kontroli operacyjnej obciążający oskarżonych K. i G. co do przestępstwa im przypisanego w wyroku z ustawy o przeciwdziałaniu narkomanii, nie został w sposób legalny wprowadzony do procesu, lecz mimo to, został w sposób wadliwy z przyczyn omówionych wyżej, wykorzystany przez sąd pierwszej instancji. Sąd meriti w ogóle nie odniósł się i nie rozważył w uzasadnieniu zaskarżonego wyroku do kwestii wykorzystania materiałów operacyjnych obciążających ww. oskarżonych, co oznacza, że nie dostrzegł w ogóle problemu. Podniesione w apelacjach obrońców ww. oskarżonych zarzuty kwestionujące prawidłowość czynienia ustaleń faktycznych na materiale uzyskanym w toku czynności operacyjnych dokonanych w innym postępowaniu, uznać należy za trafne; skutkują więc koniecznością uchylecia wyroku wobec oskarżonych R. K. i G. G. i przekazania sprawy do ponownego rozpoznania przez Sąd Okręgowy w Warszawie, za czym przemawiały także inne argumenty, o których mowa w dalszej części niniejszego uzasadnienia.

Przechodząc zatem do omówienia kolejnej wady w procedowaniu sądu pierwszej instancji, dostrzeżonej w apelacji obrońcy K., a szczegółowo przedstawionej w zarzucie opisanym w

pkt. II i jego uzasadnieniu w pkt. 4, uznać należy za w pełni zasadne. Rację ma ten obrońca, gdy twierdzi, że sąd meriti dopuścił się obrazy przepisów postępowania, mającej wpływ na treść wyroku, a mianowicie naruszenia art. 201 k.p.k. poprzez niedopuszczenie dowodu z opinii innego biegłego z zakresu fonoskopii niż M. M. na okoliczność autentyczności utrwalonych na nośnikach danych rozmów telefonicznych oraz identyfikacji osób występujących w nagranych. Sąd ten nie weryfikując treści tej opinii i wpływających z niej wniosków, korzystnych dla oskarżonego G. G., których konkluzja wyklucza jego udział w nagranych rozmowach telefonicznych, co w sposób oczywisty pozostaje w sprzeczności z wyjaśnieniami P. K. (1), arbitralnie uznał opinię biegłego M. M. za niejasną, czemu dał wyraz w uzasadnieniu wyroku na s. 53 - 54. Sąd okręgowy, winien jednak pamiętać, iż jakkolwiek jest uprawniony do dokonania oceny dowodu z opinii biegłego, w sposób uwzględniający dyrektywy wskazane w treści art. 7 k.p.k., to jednak nie jest uprawniony do dokonywania własnych, samodzielnych ustaleń w tym zakresie i zastąpienia opinii biegłych własnymi spostrzeżeniami. I to nawet wówczas-gdyby taką specjalistyczną wiedzą dysponował. Sąd I instancji ma prawo uznać opinię biegłego

(ych) za nieprzekonującą. Zobligowany jest jednak w takiej sytuacji odpowiednio wnikliwie uzasadnić swoje stanowisko, z uwzględnieniem stosownych przepisów regulujących przeprowadzanie i ocenę dowodu z opinii specjalistycznej. Dokonując oceny dowodu z opinii biegłych, sąd pierwszej instancji powinien mieć na względzie treść art. 201 k.p.k., stanowiącego, iż jeżeli opinia jest niepełna lub niejasna albo gdy zachodzi sprzeczność w samej opinii lub między różnymi opiniami w tej samej sprawie, można wezwać ponownie tych samych biegłych lub powołać innych. Nie może jednak sam wystąpić „w roli” biegłego i pokusić się o dokonanie własnych ustaleń w zakresie wiadomości objętych wiedzą specjalną.

Sąd apelacyjny na podstawie art. 436 k.p.k., ograniczył rozpoznanie apelacji obrońców oskarżonych G. i K. tylko co do omówionych wyżej uchybień i to o charakterze rażącym, uznając że ich rozpoznanie w tym zakresie jest wystarczające do wydania orzeczenia o charakterze kasatoryjnym, a rozpoznanie pozostałych uchybień byłoby przedwczesne lub bezprzedmiotowe dla dalszego toku postępowania.

W sprawie zaszła konieczność uchylecia wyroku na podstawie 437 § 2 k.p.k.; sąd apelacyjny nie mógł bowiem zmienić zaskarżonego

orzeczenia, orzekając odmiennie co do istoty, bowiem zachodzi konieczność tak co do ww. oskarżonych jak i co do oskarżonego W. S. (1) przeprowadzenia postępowania dowodowego od początku i w całości.

Co do apelacji obrońcy oskarżonego W. S. (1):

Zarzut zawarty w pkt. 1b, odnoszący się do obrazy art. 7 k.p.k., przez dokonanie dowolnej oceny wyjaśnień P. K. (3), uznać należy za zasadny, a wniosek u uniewinnienie ww. oskarżonego za przedwczesny. Nie przesądzając ostatecznego kształtu rozstrzygnięcia, rację ma skarżący, iż zasadniczym dowodem obciążającym W. S. są wyjaśnienia P. K., złożone w śledztwie a potwierdzone na rozprawie, w czasie której oskarżony skorzystał z prawa do odmowy wyjaśnień. Tym bardziej zatem dowód ten poddany winien być szczególnej, wręcz drobiazgowej ocenie, nie tylko dlatego że jest to dowód z pomówienia, a obciążenie innych osób, w tym W. S., zaowocowało skorzystaniem przez P. K. ze swoistej nagrody w postaci nadzwyczajnego złagodzenia kary za przypisane przestępstwa, a w konsekwencji wymierzenie kary zdecydowanie łagodniejszej od współsprawców, ale także tym, że to dowód w zasadzie jedyny, winien zatem być bardzo wiarygodny nie tylko w swojej treści,

ale także winien być pozytywnie zweryfikowany innymi dowodami. Rzecz w tym, że sytuacja taka nie zaistniała w rozpoznawanej sprawie. Przeciwnie, dowodem potwierdzającym wersję K. odnośnie przechowywania przez S. w prowadzonym przez niego pubie w P. środka odurzającego w postaci 4 kg marihuany, miały okazać się zeznania M. K.. Tymczasem świadek ten na rozprawie w dniu 30 października 2013 r. – jak trafnie zauważył autor apelacji – zaprzeczył pomówieniom K., gdyż latem 2008 r., a więc w czasie rzekomego popełnienia czynu opisanego w pkt. XXI aktu oskarżenia, a przypisanego w pkt. XXXIV wyroku przestępstwa, był pozbawiony wolności (k. 7010-1011).

W konsekwencji Sąd Rejonowy w Płocku w sprawie sygn. akt II K 499/12 uniewinnił M. K. od dokonania zarzucanego czynu (zob. odpis prawomocnego wyroku wraz z uzasadnieniem nadesłanym na żądanie tutejszego sądu – akta sprawy). Trzeba wreszcie pamiętać także o tym, że W. S. nie przyznał się do dokonania zarzucanego czynu. Wszystkie te kwestie uszły uwadze sądu pierwszej instancji, który bezkrytycznie obdarzył wiarygodnością wyjaśnienia P. K. z pominięciem dowodów wskazanych wyżej.

Co do apelacji obrońcy oskarżonego H. R.:

	<p>Jak wynika z wydruku z systemu (...) (...) Systemu informatycznego sądów, co potwierdza także skrócony odpis aktu zgonu nadesłany przez Urząd Stanu Cywilnego w P. – nr (...) – H. R. zmarł 7 lipca 2019 r. W tej sytuacji Sąd Apelacyjny na podstawie art. 439 § 1 pkt 9 w zw. z art. 17 § 1 pkt 5 uchylił zaskarżony wyrok w stosunku do H. R. w całości, a postępowanie karne wobec tego oskarżonego umorzył.</p>	
<p>Związłe o powodach uznania zarzutu za zasadny, częściowo zasadny albo niezasadny</p>		
<p>Omówiono wyżej.</p>		
<p>Wniosek</p>		
<p>W apelacji obrońcy oskarżonego G. G. (1) – o uchylenie wyroku i przekazanie sprawy do ponownego rozpoznania lub też zmianę wyroku poprzez uniewinnienie G. G. (1).</p> <p>W apelacji obrońcy oskarżonego W. S. (1) – o zmianę zaskarżonego wyroku poprzez uniewinnienie W. S. (1) od zarzucanego mu czynu, ewentualnie o uchylenie wyroku i przekazanie sprawy do ponownego rozpoznania przez sąd I instancji.</p> <p>W apelacji obrońcy oskarżonego R. K. (1) – o zmianę wyroku poprzez uniewinnienie R.</p>	<p># zasadny</p> <p># częściowo zasadny</p> <p># niezasadny</p> <p># zasadny</p> <p># częściowo zasadny</p> <p># niezasadny</p> <p># zasadny</p> <p># częściowo zasadny</p> <p># niezasadny</p> <p># zasadny</p> <p># częściowo zasadny</p> <p># niezasadny</p>	

<p>K. (1) od zarzucanego mu przestępstwa.</p> <p>W apelacji obrońcy oskarżonego H. R. – o zmianę wyroku poprzez uniewinnienie H. R. od zarzucanych mu czynów z pkt. XI, XII, XIII, XVII, XXIII; w zakresie pkt XXII o zmianę wyroku poprzez orzeczenie kary łagodniejszej, tj. w dolnych granicach ustawowego zagrożenia; rozwiązanie kary łącznej; zwolnienie oskarżonego od ponoszenia kosztów postępowania sądowego w całości przez wzgląd na bardzo trudną sytuację finansową i rodzinną; zasądzenie na rzecz obrońcy z urzędu kosztów pomocy prawnej za I instancję w wysokości sześciokrotnej stawki minimalnej wynikającej z nakładu pracy obrońcy.</p>		
<p>Zwięźle o powodach uznania wniosku za zasadny, częściowo zasadny albo niezasadny.</p>		
<p>Wskazano przy omówieniu zarzutów apelacji.</p>		

<p>4. OKOLICZNOŚCI PODLEGAJĄCE UWZGLĘDNIENIU Z URZĘDU</p>	
<p>1.</p>	<p>Śmierć oskarżonego H. R..</p>
<p>Zwięźle o powodach uwzględnienia okoliczności</p>	
<p>5. ROZSTRZYGNIĘCIE SĄDU ODWOŁAWCZEGO</p>	

<u>5.1. Utrzymanie w mocy wyroku sądu pierwszej instancji</u>	
1.	Przedmiot utrzymania w mocy
Zwiążle o powodach utrzymania w mocy	
<u>5.2. Zmiana wyroku sądu pierwszej instancji</u>	
1.	Przedmiot i zakres zmiany
Zwiążle o powodach zmiany	

<u>5.3. Uchylenie wyroku sądu pierwszej instancji</u>		
<u>5.3.1. Przyczyna, zakres i podstawa prawna uchylenia</u>		
1.1.	-----	# art. 439 k.p.k.
Zwiążle o powodach uchylenia		

2.1.	<i>Konieczność przeprowadzenia na nowo przewodu w całości co do oskarżonych G. G. (1), R. K. (1), W. S. (3).</i>	# art. 437 § 2 k.p.k.
Zwiążle o powodach uchylenia		
<i>Co do oskarżonych G. G. (1) i R. M. na uwadze powołane powyżej rozważania, Sąd I instancji ponownie przeprowadzi postępowanie dowodowe,</i>		

w sposób uwzględniający dyrektywy wskazane w treści art. 7 k.p.k. i da wyraz swoim ustaleniom w uzasadnieniu orzeczenia sporządzonym zgodnie z przepisem art. 424 k.p.k., umożliwiającym przeprowadzenie rzetelnej kontroli odwoławczej.

Co do oskarżonego W. P. ponownym rozpoznaniu sprawy sąd pierwszej instancji ma obowiązek szczegółowego odniesienia się nie tylko do dowodu obciążającego, ale także do dowodów odciążających, wymienionych wyżej, ale także pozostałego materiału dowodowego zebranego w sprawie, dokonać jego subsumpcji z przestrzeganiem reguł określonych w art. 7 k.p.k., a w oparciu o nie dokonać prawidłowych ustaleń faktycznych, w konsekwencji orzec o winie bądź uniewinnić W. S. (1) od dokonania zarzucanego mu czynu.

3.1.

Konieczność umorzenia postępowania co do oskarżonego H. R..

art. 437 § 2 k.p.k.

Zwięźle o powodach uchylenia i umorzenia ze wskazaniem szczególnej podstawy prawnej umorzenia

Jak wynika z wydruku z systemu (...)(...) Systemu informatycznego sądów, co potwierdza także skrócony odpis aktu zgonu nadesłany przez Urząd Stanu Cywilnego w P. – nr (...) – H. R.

<i>zmarł 7 lipca 2019 r. W tej sytuacji Sąd Apelacyjny na podstawie art. 439 § 1 pkt 9 w zw. z art. 17 § 1 pkt 5 uchylił zaskarżony wyrok w stosunku do H. R. w całości, a postępowanie karne wobec tego oskarżonego umorzył.</i>	
4.1.	----- # art. 454 § 1 k.p.k.
Zwięźle o powodach uchylenia	

<u>5.4. Inne rozstrzygnięcia zawarte w wyroku</u>	
Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Przytoczyć okoliczności

6. Koszty Procesu	

Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Przytoczyć okoliczności
	<i>Sąd zasądził od Skarbu Państwa na rzecz adwokatów: M. O., A. M., A. G. – Kancelarie Adwokackie w W. – po 600 złotych plus 23% podatku VAT za obronę z urzędu oskarżonych: H. R., J. G. i W. S. (1) w postępowaniu przed Sądem Apelacyjnym.</i>

7. PODPIS
<i>Jerzy Leder</i> <i>Zbigniew Kapiński Anna Nowakowska</i>

<u>Granice zaskarżenia</u>	
-----------------------------------	--

Kolejny numer załącznika	1	
Podmiot wnoszący apelację	Obrońca oskarżonego G. G. (1)	
Rozstrzygnięcie, brak rozstrzygnięcia albo ustalenie, którego dotyczy apelacja	Wina	
<u>1.3.1. Kierunek i zakres zaskarżenia</u>		
# na korzyść # na niekorzyść	# w całości	
# w części	#	co do winy
#	co do kary	
#	co do środka karnego lub innego rozstrzygnięcia albo ustalenia	
<u>1.3.2. Podniesione zarzuty</u>		
Zaznaczyć zarzuty wskazane przez strony w apelacji		
#	art. 438 pkt 1 k.p.k. – obraza przepisów prawa materialnego w zakresie kwalifikacji prawnej czynu przypisanego oskarżonemu	
#	art. 438 pkt 1a k.p.k. – obraza przepisów prawa materialnego w innym wypadku niż wskazany	

	w art. 438 pkt 1 k.p.k., chyba że pomimo błędnej podstawy prawnej orzeczenie odpowiada prawu	
#	art. 438 pkt 2 k.p.k. – obraza przepisów postępowania, jeżeli mogła ona mieć wpływ na treść orzeczenia	
#	art. 438 pkt 3 k.p.k. – błąd w ustaleniach faktycznych przyjętych za podstawę orzeczenia, jeżeli mógł on mieć wpływ na treść tego orzeczenia	
#	art. 438 pkt 4 k.p.k. – rażąca niewspółmierność kary, środka karnego, nawiązki lub niesłusznego zastosowania albo niezastosowania środka zabezpieczającego, przepadku lub innego środka	
#	art. 439 k.p.k.	
#	brak zarzutów	
<i>1.4. Wnioski</i>		
#	Uchylenie	# zmiana

<i>1.3. <u>Granice zaskarżenia</u></i>	
Kolejny numer załącznika	2.

Podmiot wnoszący apelację	Obrońca oskarżonego W. S. (1);	
Rozstrzygnięcie, brak rozstrzygnięcia albo ustalenie, którego dotyczy apelacja	Wina	
<u>1.3.1. Kierunek i zakres zaskarżenia</u>		
# na korzyść # na niekorzyść	# w całości	
# w części	#	co do winy
#	co do kary	
#	co do środka karnego lub innego rozstrzygnięcia albo ustalenia	
<u>1.3.2. Podniesione zarzuty</u>		
Zaznaczyć zarzuty wskazane przez strony w apelacji		
#	art. 438 pkt 1 k.p.k. – obraza przepisów prawa materialnego w zakresie kwalifikacji prawnej czynu przypisanego oskarżonemu	
#	art. 438 pkt 1a k.p.k. – obraza przepisów prawa materialnego w innym wypadku niż wskazany w art. 438 pkt 1 k.p.k., chyba że pomimo błędnej podstawy prawnej	

	orzeczenie odpowiada prawu	
#	art. 438 pkt 2 k.p.k. – obraza przepisów postępowania, jeżeli mogła ona mieć wpływ na treść orzeczenia	
#	art. 438 pkt 3 k.p.k. – błąd w ustaleniach faktycznych przyjętych za podstawę orzeczenia, jeżeli mógł on mieć wpływ na treść tego orzeczenia	
#	art. 438 pkt 4 k.p.k. – rażąca niewspółmierność kary, środka karnego, nawiązki lub niesłusznego zastosowania albo niezastosowania środka zabezpieczającego, przypadku lub innego środka	
#	art. 439 k.p.k.	
#	brak zarzutów	
1.4. Wnioski		
#	Uchylenie	# zmiana

1.3. <u>Granice zaskarżenia</u>	
Kolejny numer załącznika	3
Podmiot wnoszący apelację	Obrońca oskarżonego R. K. (1)

Rozstrzygnięcie, brak rozstrzygnięcia albo ustalenie, którego dotyczy apelacja	Wina	
<u>1.3.1. Kierunek i zakres zaskarżenia</u>		
# na korzyść # na niekorzyść	# w całości	
# w części	#	co do winy
#	co do kary	
#	co do środka karnego lub innego rozstrzygnięcia albo ustalenia	
<u>1.3.2. Podniesione zarzuty</u>		
Zaznaczyć zarzuty wskazane przez strony w apelacji		
#	art. 438 pkt 1 k.p.k. – obraza przepisów prawa materialnego w zakresie kwalifikacji prawnej czynu przypisanego oskarżonemu	
#	art. 438 pkt 1a k.p.k. – obraza przepisów prawa materialnego w innym wypadku niż wskazany w art. 438 pkt 1 k.p.k., chyba że pomimo błędnej podstawy prawnej orzeczenie odpowiada prawu	

#	art. 438 pkt 2 k.p.k. – obraza przepisów postępowania, jeżeli mogła ona mieć wpływ na treść orzeczenia	
#	art. 438 pkt 3 k.p.k. – błąd w ustaleniach faktycznych przyjętych za podstawę orzeczenia, jeżeli mógł on mieć wpływ na treść tego orzeczenia	
#	art. 438 pkt 4 k.p.k. – rażąca niewspółmierność kary, środka karnego, nawiązki lub niesłusznego zastosowania albo niezastosowania środka zabezpieczającego, przepadku lub innego środka	
#	art. 439 k.p.k.	
#	brak zarzutów	
<u>1.4. Wnioski</u>		
#	Uchylenie	# zmiana

<u>1.3. Granice zaskarżenia</u>		
Kolejny numer załącznika	4	
Podmiot wnoszący apelację	Obrońca oskarżonego H. R.	
Rozstrzygnięcie, rozstrzygnięcia	brak albo	Wina (czyny opisane w pkt. XI, XII, XIII, XVII, XXIII wyroku); wymiar

ustalenie, którego dotyczy apelacja	kary (czyn opisany w pkt. XXII wyroku)		
<u>1.3.1. Kierunek i zakres zaskarżenia</u>			
# na korzyść # na niekorzyść	# w całości (czyny opisane w pkt. XI, XII, XIII, XVII, XXIII wyroku)		
# w części	#	co do winy	
#	co do kary (czyn opisany w pkt. XXII wyroku)		
#	co do środka karnego lub innego rozstrzygnięcia albo ustalenia		
<u>1.3.2. Podniesione zarzuty</u>			
Zaznaczyć zarzuty wskazane przez strony w apelacji			
#	art. 438 pkt 1 k.p.k. – obraza przepisów prawa materialnego w zakresie kwalifikacji prawnej czynu przypisanego oskarżonemu		
#	art. 438 pkt 1a k.p.k. – obraza przepisów prawa materialnego w innym wypadku niż wskazany w art. 438 pkt 1 k.p.k., chyba że pomimo błędnej podstawy prawnej orzeczenie odpowiada prawu		
#	art. 438 pkt 2 k.p.k. – obraza przepisów		

	postępowania, jeżeli mogła ona mieć wpływ na treść orzeczenia		
#	art. 438 pkt 3 k.p.k. – błąd w ustaleniach faktycznych przyjętych za podstawę orzeczenia, jeżeli mógł on mieć wpływ na treść tego orzeczenia		
#	art. 438 pkt 4 k.p.k. – rażąca niewspółmierność kary, środka karnego, nawiązki lub niesłusznego zastosowania albo niezastosowania środka zabezpieczającego, przepadku lub innego środka		
#	art. 439 k.p.k.		
#	brak zarzutów		
<i>1.4. Wnioski</i>			
#	Uchylenie	#	zmiana